

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2015/0210 van 14 april 2015
in de zaak 2010/0233/SA/1/0216

In zake:

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Peter SEGERS
kantoor houdende te 3580 Beringen, Hasseltssesteenweg 136
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **LIMBURG**

vertegenwoordigd door:
mevrouw Annelies MAES

verwerende partij

*Tussenkomen
partij:*

de vzw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen GEELEN
kantoor houdende te 3500 Hasselt, Gouverneur Roppesingel 131
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 18 februari 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Limburg van 20 januari 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 8 oktober 2009 niet ingewilligd.

De deputatie heeft beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 8 oktober 2009 haar rechtskracht herneemt.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te [REDACTED]

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De Raad heeft met het arrest van 18 juni 2012 met nummer S/2012/0131 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De procespartijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 7 januari 2013, waarop de vordering tot vernietiging wordt behandeld.

Kamervoorzitter Eddy STORMS heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christopher SUFFELEERS, die loco advocaat Peter SEGERS verschijnt voor de verzoekende partij, mevrouw Annelies MAES, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Chris SCHIJNS, die loco advocaat Koen GEELEN verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals van toepassing op het ogenblik van het instellen van de vordering.

III. TUSSENKOMST

De vzw [REDACTED] vraagt met een op 1 april 2010 ter post aangetekend verzoekschrift in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de eerste kamer heeft met een beschikking van 23 april 2010 geoordeeld dat er redenen zijn om dit verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

De tussenkomende partij is de aanvrager van de vergunning, zodat zij een belanghebbende is, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO. Zij toont ook aan de rechtens vereiste hoedanigheid te hebben om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing.

De Raad verklaart het verzoek tot tussenkomst ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 25 juni 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een gebouw voor naschoolse opvang met bureelruimte op de verdieping”*.

Het perceel is, volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 april 1979 vastgesteld gewestplan ‘Hasselt - Genk’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch in een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 2 juli tot 2 augustus 2009, dient de verzoekende partij één van de zeven bezwaarschriften in. De bezwaarschriften hebben vooral betrekking op de onverenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening en de bijkomende overlast als gevolg van de geplande werken.

De brandweer adviseert gunstig op 28 april 2009, op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de brandvoorkomingsmaatregelen.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert gunstig op 4 juni 2009 wanneer de door de stad Hasselt opgelegde voorwaarden daadwerkelijk worden uitgevoerd.

Op 18 augustus 2009 preadviseert het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt als volgt voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Overwegende dat **de aanvraag verantwoord is in de ruimtelijke context;**

Overwegende dat het concept verder is uitgewerkt ten opzichte van het ontwerp dat bij het stedenbouwkundig attest werd bijgebracht. Overwegende dat de bestemming stedenbouwkundig verantwoord is gezien het project de herlocalisatie betreft van het [REDACTED] momenteel gevestigd schuin tegenover voorliggend project. Overwegende dat gebruik wordt gemaakt van een patio zodat de bestaande bomen maximaal bewaard kunnen blijven. Overwegende dat gekozen werd voor een eigentijdse architectuur doch die zich harmonieus weet in te passen in de bestaande ruimtelijke context. Overwegende dat de bijgevoegde motivatienota opgesteld door de ontwerper kan bijgebracht worden.

...

VOORWAARDELIJK GUNSTIG voor het bouwen van gebouw voor naschoolse opvang met bureelruimte op de verdieping.

...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert als volgt gunstig op 29 september 2009:

“ ...

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 06/08/2009 een uitgebreid gemotiveerd voorwaardelijk gunstig advies verleende; dat ik volledig kan instemmen met de overwegingen die geleid hebben tot dit advies; dat de aanvraag past in het geschetste wettelijke en stedenbouwkundige kader daar de schaal, de bestemming en uitvoeringswijze bestaanbaar blijven met de vereisten van een goede perceelsordening en met de stedenbouwkundige kenmerken van de omgeving mits de voorwaarden vermeld in het advies van het college van burgemeester en schepenen strikt worden nageleefd;

...”

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt verleent op 8 oktober 2009, met overname van haar voorwaardelijk gunstig preadvies, een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 10 november 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 december 2009 het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 6 januari 2010 beslist de verwerende partij op 20 januari 2010 als volgt het administratief beroep niet in te willigen en de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 8 oktober 2009 haar rechtskracht te laten hernemen:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag een jeugdopvangcentrum voorziet tegenover de pastorie van Runkst;

dat de constructie voorzien wordt in halfopen bebouwing als een afwerking van een straatwand van aaneengesloten woningen in drie bouwlagen onder zadeldak; dat het terrein op de hoek [REDACTED] – [REDACTED] van oudsher bebost is met o.a. kastanjabomen, dat het project in kwestie een deel van dit terrein inneemt met een maximum behoud van het bomenbestand door het voorzien van een patio als toegang tot het gebouw; dat de constructie zelf bestaat uit een balkvormig volume van één bouwlaag met een kroonlijsthoogte van 3,40 meter, bouwdiepte van 37,34 meter, waardoor de wachtgevel van de aanpalende woning slechts voor één bouwlaag wordt afgewerkt; dat de verdieping (burelen) slechts een oppervlakte van 12,30 X 5,90 meter beslaat, afgewerkt met een zichtbare blinde zijgevel aan de zijde van het park;

...

Overwegende dat het terrein op de hoek [REDACTED] oorspronkelijk een tennisveld was omringd met bomen; dat een paar jaren geleden door een immobiliënvennootschap een aanvraag ingediend werd om alle bomen te rooien en het perceel bouwrijp te maken; dat deze aanvraag geweigerd werd, zowel in eerste aanleg als op niveau deputatie, om reden dat het behoud van het parkje met bomen binnen druk bebouwde stadswijk wenselijk was;

Overwegende dat het stedenbouwkundig concept in onderhavig project in feite een gevolg is van de wens om het bomenbestand zoveel mogelijk te behouden; dat er gekozen werd voor een patio als toegang in de feitelijke zone voor hoofdgebouwen, precies omdat op deze plek een aantal hoogstammige bomen voorkomen;

Overwegende dat het ontworpen lage balkvormig gebouw derhalve een noodzakelijk alternatief is om dieper te kunnen bouwen zonder meer dan aanvaardbare bezonningshinder te veroorzaken, dat de enige aantoonbare hinder een tuinmuur is van 3,40 meter hoogte tegen de links aanpalende tuin;

Overwegende dat de ingediende klachten vooral betrekking hebben op de bestemming van de ontworpen constructie als dagopvangcentrum voor probleemjongeren; dat gezien de beperkte schaal van de inrichting evenwel moeilijk kan worden bewezen dat deze niet inpasbaar zou zijn in de omgeving; dat er vanuit het ontworpen gebouw ook geen zichten op de aanpalende tuinen zijn;

Overwegende dat de uitrusting van het project goed is; dat er een ruime fietsenstalling voorzien wordt aan de toegangspatio; dat de kwaliteit van het ontwerp en zijn inpassing in de omgeving kan gegarandeerd worden indien de rest van het hoekterrein, eigendom van de stad Hasselt, als park bewaard blijft, hetgeen ook bevestigd werd door de vertegenwoordiger van het stadsbestuur op de hoorzitting;

Overwegende dat er akkoord kan gegaan worden met de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat het beroep niet kan ingewilligd worden;

dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen moet bevestigd worden;

...

Dit is de bestreden beslissing.

Mevrouw [REDACTED] heeft bij aangetekende brief van 15 februari 2010 een beroep ingesteld dat eveneens strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze bestreden beslissing. Dit beroep is bij de Raad geregistreerd onder het rolnummer 2010/0215/SA/1/0265.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De Raad heeft met het arrest van 18 juni 2012 met nummer S/2012/0131 geoordeeld dat het beroep tijdig ingesteld is en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De Raad heeft met het arrest van 18 juni 2012 met nummer S/2012/0131 geoordeeld dat de verzoekende partij het rechtens vereist belang heeft, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO, om bij de Raad beroep in te stellen tegen de bestreden beslissing en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

C. Schending van artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO

De Raad heeft met het arrest van 18 juni 2012 met nummer S/2012/0131 geoordeeld dat het verzoekschrift minstens één middel bevat, zoals bepaald in artikel 4.8.16, §3, tweede lid, 5° VCRO bevat, en er zijn geen redenen om daar nu anders over te oordelen.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

In haar eerste middel stelt de verzoekende partij dat de stedenbouwkundige aanvraag misleidend voorhoudt dat de aanvraag betrekking heeft op een gebouw voor naschoolse opvang met bureelruimte.

Volgens de verzoekende partij is de tussenkomende partij immers een dienstencentrum in het kader van bijzondere jeugdzorg, hetgeen een totaal ander uitgangspunt is dan de loutere benaming “naschoolse opvang”, die volgens de verzoekende partij hoe dan ook verstorend is voor het samenleven in de wijk en vragen doet rijzen over de veiligheid en de leefbaarheid van de wijk.

De verzoekende partij stelt verder nog dat de opmerking van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt dat de tussenkomende partij al in de buurt gevestigd is en blijkbaar bij de bezwaarindieners niet gekend is, niet correct is: het in de buurt gevestigd centrum van de tussenkomende partij is een dagcentrum voor gezinnen met huiswerk- en school- en gezinsbegeleiding, hetgeen totaal iets anders is dan de tussenkomende partij met de aanvraag beoogt.

2.

De verwerende partij antwoordt hierop dat het voor de verzoekende partij alleszins duidelijk was waarvoor de aanvraag werd ingediend, zoals ook blijkt uit het bezwaarschrift bij het openbaar onderzoek. De verzoekende partij is, volgens de verwerende partij, dan ook niet beknót in haar bezwaar- of verweerrecht.

Bovendien kan de aanvraag volgens de verwerende partij helemaal niet als misleidend worden beschouwd, omdat het aanvraagformulier duidelijk “de bouw van een naschoolse opvang van 10 jongeren uit de bijzondere jeugdzorg” vermeldt en de beschrijvende nota ook zeer duidelijk is.

De bewering van de verzoekende partij is, volgens de verwerende partij, geen ontvankelijk middel, minstens mist deze bewering iedere feitelijke grondslag.

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe dat de verzoekende partij niet aangeeft hoe de opvang verstorend werkt voor de wijk.

Het is volgens de tussenkomende partij niet in te zien hoe 10 kinderen en 2 begeleiders, die gedurende een beperkte periode in een aangepast gebouw verblijven, voor bovenmatige hinder zullen zorgen, terwijl dit gebouw bovendien in één van de meest verstedelijkte gebieden van Hasselt gelegen is.

Beoordeling door de Raad

1.

Uit het aanvraagformulier en de beschrijvende nota blijkt duidelijk dat de aanvraag betrekking heeft op de bouw van een naschoolse opvang voor 10 jongeren uit de bijzondere jeugdzorg met bureelruimte op de verdieping.

Het middel mist, met betrekking tot dit aspect, dus feitelijke grondslag.

2.

De verzoekende partij stelt verder nog dat “de opvang verstorend werkt naar het samenleven in de wijk en vragen doet rijzen omtrent de veiligheid en de leefbaarheid van de wijk”.

De verzoekende partij blijft echter in gebreke concreet aan te tonen welke regelgeving hierdoor geschonden is en lijkt met dit middel dan ook eerder aan te sturen op een opportuniteitsoordeel van de Raad over de inpasbaarheid van dergelijke naschoolse opvang in de wijk.

Krachtens artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, § 1, eerste lid VCRO is de Raad echter niet bevoegd om daarover uitspraak te doen.

De Raad heeft als administratief rechtscollege immers uitsluitend een vernietigingsbevoegdheid en kan alleen de wettigheid van de bestreden beslissing onderzoeken, zonder hierbij zelf de aanvraag te beoordelen en zich zo in de plaats te stellen van het vergunningverlenend bestuursorgaan.

De beoordeling van de inpasbaarheid van dergelijke naschoolse opvang in de wijk behoort tot de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij.

Het eerste middel is dan ook onontvankelijk.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In de volgende onderdelen van haar beroepsverzoekschrift stelt de verzoekende partij dat het door de bestreden beslissing vergund project in strijd is met een goede ruimtelijke ordening.

De verzoekende partij verwijst daarbij vooreerst naar het onevenredig ver naar achter bouwen op het perceel, in vergelijking met de omliggende bebouwing, en stelt dat deze inplanting overlast bezorgt bij de aanpalende bureu.

In een eerder voorstel werd, volgens de verzoekende partij, een groenzone behouden tussen het gebouw van de tussenkommende partij en de percelen van de aanpalende eigenaars. In dat voorstel zouden, volgens de verzoekende partij, de bomen eveneens behouden kunnen blijven en zou de overlast minder groot zijn.

De verzoekende partij stelt verder dat de achterste bouwlijn niet werd gerespecteerd en dat bij de omliggende bebouwingen nergens een bouwdiepte van 37,34 meter toegestaan is.

Het gebouw respecteert volgens de verzoekende partij bovendien de afstanden tot de perceelsgrenzen niet. De door de bestreden beslissing vergunde bebouwing zorgt er, volgens de

verzoekende partij, voor dat de tuin van de verzoekende partij totaal ingesloten wordt door de voorziene muur van 3,10 meter hoog, hetgeen het licht zal wegnemen uit de tuin.

De verzoekende partij stelt bovendien dat zij haar toestemming niet verleend heeft voor het bouwen tot op de perceelsgrens.

2.

De verwerende partij verwijst naar de bestreden beslissing, waaruit volgens haar blijkt dat zij zich niet alleen uitdrukkelijk heeft aangesloten bij de motieven van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt, maar ook haar eigen motivering heeft gegeven.

De verwerende partij wijst er verder nog op dat het de appreciatiebevoegdheid is van de vergunningverlenende overheid om, binnen de door het gewestplan opgelegde bestemmingsvoorschriften, te beslissen of een aanvraag van een stedenbouwkundige vergunning al dan niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening. In zijn wettigheidsstoezicht kan de Raad alleen onderzoeken of de vergunningverlenende overheid haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in alle redelijkheid haar beslissing heeft kunnen nemen.

De verzoekende partij blijft volgens de verwerende partij in gebreke aan te tonen dat de beoordeling onjuist of kennelijk onredelijk is.

3.

De tussenkomende partij voegt hier nog aan toe dat het gebouw op 12 meter van de rooilijn wordt geplaatst om de waardevolle bomen te sparen. De harmonieregel wordt volgens de tussenkomende partij ook niet geschaad omdat er een frontmuur wordt opgetrokken op de rooilijn in de bouwlijn van alle andere gebouwen langs de [REDACTED].

De tussenkomende partij stelt verder dat de muur zelf en de hoogte ervan in de stedelijke context volledig gebruikelijk en aanvaardbaar zijn.

Volgens de tussenkomende partij neemt de muur niet teveel licht weg uit de tuin van de verzoekende partij, die voldoende diep is. De lichtinval die door de bestaande bomen wordt weggenomen uit de tuin van de verzoekende partij, is volgens de tussenkomende partij ook veel omvangrijker dan de lichtinval die ooit door het gebouw zal kunnen worden weggenomen.

De bureelruimte is volgens de tussenkomende partij slechts aan de zijde gesitueerd die het verst van de tuin van de verzoekende partij gelegen is.

4.

In haar wederantwoordnota benadrukt de verzoekende partij dat de kennelijke onredelijkheid er in bestaat dat de overheid de inplanting van het door de bestreden beslissing vergund gebouw toelaat in de betrokken woonkern. Zeker ten opzichte van de links van het gebouw gelegen woning is de inplanting van het gebouw, volgens de verzoekende partij, kennelijk onredelijk.

De verzoekende partij stelt verder ook dat het probleem van het ontnemen van het licht vooral een probleem is in de herfst en de winter, omdat de bladloze bomen véél minder licht ontnemen dan het door de bestreden beslissing vergund gebouw.

Beoordeling door de Raad

1.

Voor zover het perceel, waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in een woongebied en het voorwerp van de aanvraag qua bestemming hiermee overeenstemt, moet de verwerende partij, krachtens artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b en §2, eerste lid VCRO, de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening onderzoeken.

Of een aanvraag al dan niet verenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening, moet tevens blijken uit de motivering van de bestreden beslissing.

Het vergunningverlenend bestuursorgaan heeft daarbij een discretionaire bevoegdheid en de Raad kan, noch mag zijn beoordeling met betrekking tot de eisen van een goede ruimtelijke ordening in de plaats stellen van die van de verwerende partij.

In zijn legaliteitsbeoordeling kan de Raad alleen rekening houden met de in de bestreden beslissing vermelde motieven en moet de Raad onderzoeken of het vergunningverlenend bestuursorgaan haar appreciatiebevoegdheid behoorlijk heeft uitgeoefend, meer bepaald of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op basis daarvan in redelijkheid de bestreden beslissing heeft kunnen nemen.

Bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening moet het vergunningverlenend bestuursorgaan in de eerste plaats rekening houden met de inpasbaarheid van de aanvraag in de in de omgeving bestaande toestand van het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft. Deze beoordeling, waarbij de bestaande toestand als principieel uitgangspunt geldt, moet in concreto gebeuren.

2.

De verwerende partij motiveert de diepere inplanting van het betrokken gebouw op het hoekperceel als volgt:

“ ...

Overwegende dat het stedenbouwkundig concept in onderhavig project in feite een gevolg is van de wens om het bomenbestand zoveel mogelijk te behouden; dat er gekozen werd voor een patio als toegang in de feitelijke zone voor hoofdgebouwen, precies omdat op deze plek een aantal hoogstammige bomen voorkomen;

Overwegende dat het ontworpen lage balkvormig gebouw derhalve een noodzakelijk alternatief is om dieper te kunnen bouwen zonder meer dan aanvaardbare bezonningshinder te veroorzaken, dat de enige aantoonbare hinder een tuinmuur is van 3,40 meter hoogte tegen de links aanpalende tuin;

Overwegende dat de ingediende klachten vooral betrekking hebben op de bestemming van de ontworpen constructie als dagopvangcentrum voor probleemjongeren; dat gezien de beperkte schaal van de inrichting evenwel moeilijk kan worden bewezen dat deze niet inpasbaar zou zijn in de omgeving; dat er vanuit het ontworpen gebouw ook geen zichten op de aanpalende tuinen zijn;

Overwegende dat de uitrusting van het project goed is; dat er een ruime fietsenstalling voorzien wordt aan de toegangspatio; dat de kwaliteit van het ontwerp en zijn inpassing in de omgeving kan gegarandeerd worden indien de rest van het hoekterrein, eigendom van

de stad Hasselt, als park bewaard blijft, hetgeen ook bevestigd werd door de vertegenwoordiger van het stadsbestuur op de hoorzitting;

Overwegende dat er akkoord kan gegaan worden met de weerlegging van de bezwaren door het college van burgemeester en schepenen;

...

3.

De verzoekende partij toont niet met concrete gegevens aan dat deze beoordeling kennelijk onjuist of onredelijk is.

De Raad oordeelt dat de verwerende partij de diepere inplanting van het gebouw in vergelijking met de omliggende gebouwen afdoende motiveert door de verwijzing naar de wens om het bomenbestand zoveel mogelijk te behouden.

Zowel het perceel van de verzoekende partij, als het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, zijn bovendien gelegen in een druk bebouwde stadswijk, zodat er een grotere mate van tolerantie aan de dag moet worden gelegd ten aanzien van de hinder die hieruit voortvloeit.

Uit de plannen blijkt dat de bebouwing op de linkerperceelsgrens slechts één bouwlaag hoog is, met een hoogte van 3,40 meter. Het beperkte verdiepingsgedeelte wordt uiterst rechts voorzien.

Zowel de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt, als de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de verwerende partij hebben in hun beoordeling van de aanvraag rekening gehouden met de muur op de linkerperceelsgrens en geconcludeerd dat deze qua hoogte vergelijkbaar is met een afsluitingsmuur in een stedelijk weefsel en dus kan worden aanvaard. Uit de wederantwoordnota van de verzoekende partij blijkt bovendien dat de lichtinval op haar perceel nu reeds wordt beperkt door de aanwezigheid van bomen op het betrokken perceel.

De verzoekende partij maakt in haar verzoekschrift niet aannemelijk dat de mate van hinder die voortvloeit uit de inplanting van het door de bestreden beslissing vergund gebouw het aanvaardbare overschrijdt.

De Raad oordeelt dan ook dat de motivering van de verwerende partij dat het gebouw niet meer dan een aanvaardbare hinder zal veroorzaken niet kennelijk onredelijk is.

Voor zover de verzoekende partij nog opwerpt dat haar toestemming niet werd gevraagd om tot op de perceelsgrens te bouwen, oordeelt de Raad dat de problematiek van het gebruik van scheidingswanden een burgerlijke aangelegenheid is, waarover de Raad krachtens artikel 4.8.1 tweede lid VCRO niet bevoegd is zich uit te spreken. Krachtens artikel 4.2.22 VCRO worden vergunningen verleend onder voorbehoud van de op het onroerend goed betrokken burgerlijke rechten.

Het tweede middel is dan ook ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van vzw [REDACTED] is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk, maar ongegrond.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 14 april 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, eerste kamer, samengesteld uit:

Eddy STORMS, voorzitter van de eerste kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de eerste kamer,

Hildegard PETTENS

Eddy STORMS